ISSN 1725-5139

Dziennik Urzędowy L 106

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Tom 49

19 kwietnia 2006

Legislacja

Spis treści

I *Akty, których publikacja jest obowiązkowa*

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 598/2006 z dnia 18 kwietnia 2006 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 599/2006 z dnia 18 kwietnia 2006 r. otwierające przetarg na przyznanie pozwoleń na wywóz w systemie A3 w sektorze owoców i warzyw (pomidory, pomarańcze, cytryny i jabłka) 3

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 600/2006 z dnia 18 kwietnia 2006 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej** 5

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 601/2006 z dnia 18 kwietnia 2006 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 184/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie formatu i procedury przekazywania danych** 7

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 602/2006 z dnia 18 kwietnia 2006 r. dostosowujące rozporządzenie (WE) nr 184/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady poprzez aktualizację wymagań dotyczących danych** 10

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 603/2006 z dnia 18 kwietnia 2006 r. zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1011/2005, na rok gospodarczy 2005/2006 12

II *Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa*

Komisja

2006/288/WE:

★ **Decyzja Komisji z dnia 30 marca 2006 r. ustanawiająca Grupę Ekspertów ds. Europejskich Rynków Papierów Wartościowych w celu świadczenia doradztwa prawno-ekonomicznego w sprawie stosowania dyrektyw UE dotyczących papierów wartościowych** 14

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Spis treści (ciąg dalszy)

2006/289/WE:

★ **Decyzja Komisji z dnia 12 kwietnia 2006 r. zmieniająca decyzję 1999/659/WE ustalającą indykatywny podział środków między państwa członkowskie w ramach Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej związanych z rozwojem obszarów wiejskich na okres 2000–2006** *(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 1542)* [1] 18

2006/290/WE:

★ **Decyzja Komisji z dnia 18 kwietnia 2006 r. zmieniająca decyzję 2003/467/WE w odniesieniu do uznania niektórych regionów we Włoszech za oficjalnie wolne od gruźlicy bydła i enzootycznej białaczki bydła oraz uznania Słowacji za oficjalnie wolną od enzootycznej białaczki bydła** *(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 1551)* [1] 21

PL

[1] Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 598/2006

z dnia 18 kwietnia 2006 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw [1], w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

(2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 19 kwietnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 kwietnia 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich

[1] Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 18 kwietnia 2006 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich (1)	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	84,0
	204	65,0
	212	139,0
	624	108,6
	999	99,2
0707 00 05	052	117,8
	204	47,4
	999	82,6
0709 10 00	624	119,2
	999	119,2
0709 90 70	052	98,5
	204	54,1
	999	76,3
0805 10 20	052	63,9
	204	29,0
	212	49,5
	220	36,2
	624	68,7
	999	49,5
0805 50 10	624	60,8
	999	60,8
0808 10 80	388	83,1
	400	125,3
	404	90,3
	508	75,2
	512	78,1
	528	79,6
	720	77,8
	804	108,7
	999	89,8
0808 20 50	052	75,0
	388	92,6
	512	106,9
	528	74,8
	720	76,1
	999	85,1

(1) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999" odpowiada „innym pochodzeniom".

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 599/2006

z dnia 18 kwietnia 2006 r.

otwierające przetarg na przyznanie pozwoleń na wywóz w systemie A3 w sektorze owoców i warzyw (pomidory, pomarańcze, cytryny i jabłka)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw [1], w szczególności jego art. 35 ust. 3 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1961/2001 [2] ustanowiło zasady stosowania refundacji wywozowych w sektorze owoców i warzyw.

(2) W myśl art. 35 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2200/96, w zakresie niezbędnym dla umożliwienia znaczącego gospodarczo wywozu, produkty wywożone przez Wspólnotę mogą podlegać refundacji wywozowej, uwzględniając granice wynikające z porozumień zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu.

(3) Zgodnie z art. 35 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 należy dbać, aby przepływy handlowe wywołane wcześniej przez system refundacji nie zostały zakłócone. Z tego powodu i ze względu na sezonowość wywozów owoców i warzyw należy ustalić ilości przewidziane na każdy produkt, na podstawie nomenklatury produktów rolnych dla refundacji wywozowych ustanowionych rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 3846/87 [3]. Ilości te powinny zostać podzielone z uwzględnieniem stopnia, w jakim rozpatrywane produkty są łatwo psujące się.

(4) W myśl postanowień art. 35 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 przy ustalaniu refundacji uwzględnia się istniejącą sytuację lub tendencje w odniesieniu do cen i dostępności owoców i warzyw na rynku Wspólnoty oraz do cen stosowanych w handlu międzynarodowym. Należy również uwzględnić koszty wprowadzania do obrotu i koszty transportu oraz gospodarcze aspekty proponowanego wywozu.

(5) Zgodnie z art. 35 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2200/96, ceny rynkowe Wspólnoty są ustalane z uwzględnieniem cen, które są najbardziej korzystne z punktu widzenia wywozu.

(6) Sytuacja na rynkach światowych lub specyficzne wymogi niektórych rynków mogą wymóc konieczność zróżnicowania refundacji dla określonego produktu, w zależności od jego miejsca przeznaczenia.

(7) Pomidory, pomarańcze, cytryny i jabłka klasy Ekstra, I i II według wspólnych norm jakości mogą obecnie podlegać znaczącym gospodarczo wywozom.

(8) Aby umożliwić jak najbardziej efektywne wykorzystanie dostępnych zasobów i uwzględniając strukturę wywozów ze Wspólnoty, należy postępować drogą przetargu i ustalić indykatywną wysokość refundacji oraz ilości przewidziane dla rozpatrywanego okresu.

(9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Świeżych Owoców i Warzyw,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ogłasza się przetarg na przyznanie pozwoleń na wywóz w systemie A3. Produkty objęte procedurą przetargową, okres składania ofert, indykatywne stawki refundacji i przewidziane ilości ustalone są w załączniku.

2. Pozwolenia wydane z tytułu pomocy żywnościowej, określone w art. 16 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1291/2000 [4] nie są wliczane do kwalifikujących się ilości, określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

3. Bez uszczerbku dla stosowania postanowień art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1961/2001, pozwolenia rodzaju A3 zachowują ważność przez dwa miesiące.

---

[1] Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 47/2003 (Dz.U. L 7 z 11.1.2003, str. 64).

[2] Dz.U. L 268 z 9.10.2001, str. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

[3] Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2091/2005 (Dz.U. L 343 z 24.12.2005, str. 1).

[4] Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 2 maja 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 kwietnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Otwarcie przetargu na przyznanie pozwoleń na wywóz w systemie A3 w sektorze owoców i warzyw (pomidory, pomarańcze, cytryny i jabłka)

Okres składania ofert: 2–3.5.2006 r.

Kod produktów (1)	Miejsce przeznaczenia (2)	Wysokość indykatywna refundacji (w EUR/t netto)	Przewidziana ilość (w tonach)
0702 00 00 9100	F08	40	24 952
0805 10 20 9100	A00	49	38 757
0805 50 10 9100	A00	70	6 667
0808 10 80 9100	F09	43	76 161

(1) Kody produktów są określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87.

(2) Kody miejsc przeznaczenia serii „A" są określone w załączniku II do rozporządzenia (EWG) nr 3846/87. Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia są określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11). Pozostałe miejsca przeznaczenia są określone następująco:
F03: Wszystkie miejsca przeznaczenia, z wyjątkiem Szwajcarii.
F04: Hongkong, Singapur, Malezja, Sri Lanka, Indonezja, Tajlandia, Tajwan, Papua-Nowa-Gwinea, Laos, Kambodża, Wietnam, Japonia, Urugwaj, Paragwaj, Argentyna, Meksyk, Kostaryka.
F08: Wszystkie miejsca przeznaczenia, z wyjątkiem Bułgarii.
F09: Następujące miejsca przeznaczenia:
— Norwegia, Islandia, Grenlandia, Wyspy Owcze, Rumunia, Albania, Bośnia i Hercegowina, Chorwacja, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii, Serbia i Czarnogóra, Armenia, Azerbejdżan, Białoruś, Gruzja, Kazachstan, Kirgizja, Mołdowa, Rosja, Tadżykistan, Turkmenistan, Uzbekistan, Ukraina, Arabia Saudyjska, Bahrajn, Katar, Oman, Zjednoczone Emiraty Arabskie (Abu Zabi, Dubaj, Szardża, Adżman, Umm Al-Kajwajn, Ras al-Chajma, Fudżajra), Kuwejt, Jemen, Syria, Iran, Jordania, Boliwia, Brazylia, Wenezuela, Peru, Panama, Ekwador i Kolumbia,
— kraje i terytoria Afryki, z wyłączeniem Afryki Południowej,
— miejsca przeznaczenia określone w art. 36 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 (Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str. 11).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 600/2006

z dnia 18 kwietnia 2006 r.

dotyczące klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej [1], w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury Scalonej załączonej do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87 konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towarów określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

(2) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 ustaliło ogólne reguły interpretacji Nomenklatury Scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, całkowicie lub częściowo opartej na Nomenklaturze Scalonej, bądź takiej, która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podpodział i która jest ustanowiona przez specyficzne postanowienia wspólnotowe w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.

(3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł, towary opisane w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w Załączniku do niniejszego rozporządzenia powinny być klasyfikowane do kodu CN wskazanego w kolumnie 2., na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3.

(4) Właściwe jest zapewnienie, że wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich odnośnie do klasyfikacji towarów w Nomenklaturze Scalonej, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez otrzymującego przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny [2].

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towary opisane w kolumnie 1. tabeli zamieszczonej w Załączniku muszą być klasyfikowane w Nomenklaturze Scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 kwietnia 2006 r.

W imieniu Komisji
László KOVÁCS
Członek Komisji

[1] Dz.U. L 256 z 7.9.1987, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 486/2006 (Dz.U. L 88 z 25.3.2006, str. 1).

[2] Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 117 z 4.5.2005, str. 13).

ZAŁĄCZNIK

Opis	Klasyfikacja (Kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
Produkt będący ciemnoczerwonym, niepieniącym się, klarownym płynem bez osadu. Posiada rzeczywistą objętościową moc alkoholu ok. 16 % obj., z czego, zgodnie z badaniami laboratoryjnymi, co najmniej połowa nie pochodzi z winogron. Produkt otrzymuje się z moszczu gronowego, do którego podczas fermentacji dodawany jest cukier buraczany oraz alkohol etylowy otrzymywany z kukurydzy. Wartości poszczególnych parametrów: — całkowita zawartość cukrów: 169,7 g/l, — kwas cytrynowy: 1,4 g/l, — kwas winowy: 1,4 g/l, — kwas jabłkowy: 0,2 g/l, — kwas octowy: 0,3 g/l. Produkt ma smak słodki, lekko cierpki, kwaśny, aromatyczny i nieco ostry. Produkt przeznaczony jest do bezpośredniego spożycia jako napój. Prezentowany jest w butelkach o pojemności 0,75 l.	2206 00 59	Klasyfikacja wyznaczona jest przez postanowienia reguł 1. i 6. Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury Scalonej, uwagę dodatkową 5 lit. c) do działu 22. oraz brzmienie kodów CN 2206 00 oraz 2206 00 59. Produkt jest nadal klasyfikowany do pozycji 2206, nawet jeżeli jest wzmocniony alkoholem, ponieważ zachowuje charakter produktu objętego tą pozycją (patrz Noty wyjaśniające do HS, dotyczące pozycji 2206, akapit trzeci). Produkt nie może być klasyfikowany jako pozostałe wino objęte pozycją 2204, z uwagi na dużą zawartość kwasu cytrynowego oraz cukru, które zmieniają charakter wina ze świeżych winogron objętego pozycją 2204. Tekst Not wyjaśniających do HS dotyczący pozycji 2204 akapit pierwszy pkt 4) opisuje wina deserowe (lub wina likierowe), jako, w niektórych przypadkach, wzmacniane przez dodatek alkoholu. Jednakże produkt ten nie może być uważany za wino likierowe objęte pozycją 2204, ponieważ na mocy uwagi dodatkowej 5 lit. c) do działu 22. dozwolony jest jedynie dodatek produktu pochodzącego z destylacji wina.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 601/2006

z dnia 18 kwietnia 2006 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 184/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie formatu i procedury przekazywania danych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 184/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 stycznia 2005 r. w sprawie statystyki Wspólnoty w zakresie bilansu płatniczego, międzynarodowego handlu usługami i zagranicznych inwestycji bezpośrednich ([1]), w szczególności jego art. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 184/2005 określa wspólne zasady systematycznego sporządzania wspólnotowej statystyki dotyczącej bilansu płatniczego, międzynarodowego handlu usługami i zagranicznych inwestycji bezpośrednich.

(2) Aby zagwarantować, że opracowywane dane będą zharmonizowane i porównywalne pomiędzy państwami członkowskimi, a także aby zmniejszyć ryzyko błędów w przekazywaniu danych oraz zwiększyć szybkość przetwarzania zgromadzonych danych i ich udostępniania użytkownikom, konieczne jest określenie formatu i procedury przekazywania wymaganych danych. Należy zatem ustanowić przepisy wykonawcze, stanowiące uzupełnienie instrukcji zawartych w Vademecum bilansu płatności Eurostat, poddawanym corocznym rewizjom.

(3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Bilansu Płatniczego powołanego na mocy rozporządzenia (WE) nr 184/2005,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przekazywanie danych

Państwa członkowskie przekazują Komisji (Eurostatowi) dane w formie elektronicznej za pośrednictwem „pojedynczego punktu wprowadzania danych" prowadzonego przez Komisję (Eurostat).

Komisja (Eurostat) udostępnia szczegółową dokumentację dotyczącą „pojedynczego punktu wprowadzania danych" oraz przedstawia wytyczne dotyczące sposobów wdrażania zgodnych z „pojedynczym punktem" metod przekazywania danych.

Artykuł 2

Format danych

Formatem danych wykorzystywanym przez państwa członkowskie jest format „Gesmes", zgodnie ze standardem wymiany określonym przez Komisję (Eurostat). Komisja (Eurostat) udostępnia szczegółową dokumentację dotyczącą tych standardów oraz dostarcza wytycznych w sprawie sposobu wdrożenia wspomnianych standardów zgodnie z wymogami niniejszego rozporządzenia.

Nie wykorzystuje się zastrzeżonych formatów danych.

Artykuł 3

Specyfikacje techniczne formatu danych

Specyfikacje techniczne struktury danych określa Załącznik do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 kwietnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Joaquín ALMUNIA
Członek Komisji

([1]) Dz.U. L 35 z 8.2.2005, str. 23.

ZAŁĄCZNIK

Specyfikacje techniczne struktury danych

WPROWADZENIE

Standaryzacja struktury zapisu danych ma zasadnicze znaczenie dla sprawnego przetwarzania danych. Jest to konieczny etap, aby dostarczać dane zgodne ze standardami wymiany określonymi przez Komisję (Eurostat). Format Gesmes jest jedyną formą przekazywania danych dotyczących statystyk bilansu płatniczego z państw członkowskich do Komisji (Eurostatu).

ZBIORY DANYCH

Do celów składania sprawozdań dotyczących bilansu płatniczego wykorzystywanych będzie następujące pięć zbiorów danych:

Identyfikator zbioru danych	Opis
BOP_EUR_Q	Wskaźniki euro
BOP_FDI_A	Bezpośrednie inwestycje zagraniczne
BOP_ITS_A	Międzynarodowy handel usługami
BOP_POS_A	Stany bezpośrednich inwestycji zagranicznych
BOP_Q_Q	Statystyki kwartalne

STRUKTURA DANYCH, LISTY KODÓW I ATRYBUTY

W tej części przedstawiono ogólnie strukturę danych, listy kodów i atrybuty, które należy stosować. Dostępne wartości atrybutów można znaleźć w ostatniej wersji Vademecum bilansu płatności Eurostat.

1) **Częstotliwość**

   a) Definicja: częstotliwość serii

   b) Nazwa listy kodów: CL_FREQ

   c) Format: AN1

2) **Obszar odniesienia lub zgłaszający**

   a) Definicja: kraj lub geograficzna bądź polityczna grupa krajów, z którą związane jest zjawisko gospodarcze podlegające pomiarowi. Podmiot ten określany jest również jako „zgłaszający"

   b) Nazwa listy kodów: CL_AREA_EE

   c) Format: AN2

   d) Skróty dla poszczególnych typów: COU kraj, ECO strefa ekonomiczna, GEO strefa geograficzna, ORG organizacja międzynarodowa

3) **Wskaźnik dostosowania**

   a) Definicja: wskaźnik określający, czy dokonano dostosowania sezonowego lub dostosowania dotyczącego dnia pracy

   b) Nazwa listy kodów: CL_ADJUSTMENT

   c) Format: AN1

4) **Typ danych**

   a) Definicja: opis typu danych (np. stany, przepływy) na potrzeby danych statystycznych dotyczących bilansu płatniczego

   b) Nazwa listy kodów: CL_DATA_TYPE_BOP

   c) Format: AN1

5) **Pozycja zakodowana bilansu płatniczego**

   a) Definicja: zakodowana pozycja z podziału bilansu płatniczego

   b) Nazwa listy kodów: CL_BOP_ITEM

c) Format: AN8

d) Skróty dla poszczególnych typów: STD składnik standardowy, MEM pozycja memorandum, SUP informacja dodatkowa, XOE pozycja Eurostat/OECD lub pozycja Eurostat, ECB pozycja EBC, IIP stan międzynarodowych inwestycji

6) **Podział według walut**

a) Definicja: pojęcie odnosi się do podziału transakcji i stanów według walut

b) Nazwa listy kodów: CL_CURR_BRKDWN

c) Format: AN1

7) **Obszar odpowiadający**

a) Definicja: kraj lub grupa krajów określona geograficznie bądź gospodarczo, w których obszar odniesienia lub zgłaszający (ref_area) przeprowadził transakcję

b) Nazwa listy kodów: CL_AREA_EE

c) Format: AN2

8) **Waluta serii**

a) Definicja: waluta, w której wyrażone są kwoty (wspólna waluta, np. euro lub ECU, bądź USD lub waluta krajowa itp.) lub specjalne prawa ciągnienia

b) Nazwa listy kodów: CL_SERIES_DENOM

c) Format: AN1

9) **Działalność gospodarcza rezydentów**

a) Definicja: działalność gospodarcza rezydenta

b) Nazwa listy kodów: CL_BOP_EC_ACTIV_R1

c) Format: N4

10) **Działalność gospodarcza nierezydenta**

a) Definicja: działalność gospodarcza nierezydenta

b) Nazwa listy kodów: CL_BOP_EC_ACTIV_R1

c) Format: N4

11) **Status obserwacji (obowiązkowo)**

a) Definicja: informacja o jakości wartości lub o wartości nietypowej bądź brakującej

b) Nazwa listy kodów: CL_OBS_STATUS

c) Format: AN1

12) **Poufność obserwacji (warunkowa)**

a) Definicja: informacja, czy wyniki obserwacji można podać do publicznej wiadomości poza instytucją odbierającą dane

b) Nazwa listy kodów: CL_OBS_CONF

c) Format: AN1

13) **Organizacja wysyłająca**

a) Definicja: podmiot wysyłający dane

b) Nazwa listy kodów: CL_ORGANISATION

c) Format: AN3

14) **Odbiorca**

a) Definicja: podmiot odbierający dane

b) Nazwa listy kodów: CL_ORGANISATION

c) Format: AN3

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 602/2006

z dnia 18 kwietnia 2006 r.

dostosowujące rozporządzenie (WE) nr 184/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady poprzez aktualizację wymagań dotyczących danych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 184/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 stycznia 2005 r. w sprawie statystyki Wspólnoty w zakresie bilansu płatniczego, międzynarodowego handlu usługami i zagranicznych inwestycji bezpośrednich ([1]), w szczególności jego art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 184/2005 określa wspólne zasady systematycznego sporządzania wspólnotowej statystyki bilansu płatniczego, międzynarodowego handlu usługami i zagranicznych inwestycji bezpośrednich.

(2) Konieczne jest regularne aktualizowanie wymagań dotyczących danych oraz korygowanie wymaganego poziomu podziału w celu odpowiedniego spełnienia potrzeb, które ulegają zmianom w wyniku przemian gospodarczych i technicznych.

(3) W obszarze inwestycji portfelowych trudno bezpośrednio zmierzyć kwotę pasywów w stosunku do podmiotów spoza UE. W praktyce jest ona obliczana poprzez odjęcie kwoty aktywów netto w stosunku do podmiotów wewnątrz UE od kwoty pasywów w stosunku do podmiotów z całego świata ogółem. Do obliczenia kwoty pasywów w stosunku do podmiotów spoza UE potrzebne są zatem dane o kwocie aktywów netto w stosunku do podmiotów wewnątrz UE.

(4) Niektóre podziały geograficzne należy zmienić w celu poprawy jakości statystyk dotyczących bilansu płatniczego oraz lepszego spełniania potrzeb użytkowników.

(5) Dla uniknięcia błędnych interpretacji należy podać poprawne i ścisłe definicje wszystkich pojęć i terminów użytych w załącznikach do rozporządzenia (WE) nr 184/2005.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Bilansu Płatniczego powołanego na mocy art. 11 rozporządzenia (WE) nr 184/2005,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 184/2005 wprowadza się zmiany zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 kwietnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Joaquín ALMUNIA
Członek Komisji

([1]) Dz.U. L 35 z 8.2.2005, str. 23.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 184/2005 wprowadza się następujące zmiany:

1) W tabeli 2 „Kwartalny bilans płatniczy", w sekcji III „Rachunek finansowy" wymogi dotyczące danych w zakresie inwestycji portfelowych otrzymują następujące brzmienie:

	Aktywa netto	Pasywa netto	Saldo
„*Inwestycje portfelowe*	Wewnątrz UE Poza UE	Świat"	

2) Dotyczy jedynie angielskiej wersji językowej;

3) W tabeli 6 „Poziomy podziału geograficznego" w kolumnie pod nagłówkiem „Poziom 1" umieszcza się następujące kraje naprzeciwko odpowiadających im wpisów w kolumnie pod nagłówkiem „Poziom 2":

a) „RU Federacja Rosyjska";

b) „BR Brazylia";

c) „CN Chiny";

d) „HK Hongkong";

e) „IN Indie";

4) W tabeli 7 „Poziomy podziału na rodzaje działalności", w kolumnie „Poziom 2" definicja w sekcji K, dział 74, klasa 7414, 7415 otrzymuje następujące brzmienie:

„Doradztwo w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania, w tym w zakresie zarządzania holdingami".

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 603/2006

z dnia 18 kwietnia 2006 r.

zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1011/2005, na rok gospodarczy 2005/2006

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru [1],

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1423/95 z dnia 23 czerwca 1995 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące przywozu produktów innych niż melasy w sektorze cukru [2], w szczególności jego art. 1 ust. 2 akapit drugi, zdanie drugie, oraz art. 3 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych do przywozu cukru białego, cukru surowego i niektórych syropów w odniesieniu do roku gospodarczego 2005/2006 zostały ustalone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1011/2005 [3]. Ceny te i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 580/2006 [4].

(2) Dane, którymi obecnie dysponuje Komisja, prowadzą do zmiany wymienionych kwot, zgodnie z zasadami i szczegółowymi przepisami wykonawczymi przewidzianymi w rozporządzeniu (WE) nr 1423/95,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności stosowane do przywozu produktów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1423/95, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1011/2005 w odniesieniu do roku gospodarczego 2005/2006, zmienia się zgodnie z kwotami wskazanymi w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 19 kwietnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 kwietnia 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich

---

[1] Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

[2] Dz.U. L 141 z 24.6.1995, str. 16. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 624/98 (Dz.U. L 85 z 20.3.1998, str. 5).

[3] Dz.U. L 170 z 1.7.2005, str. 35.

[4] Dz.U. L 100 z 8.4.2006, str. 10.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru surowego i produktów określonych kodem 1702 90 99 mające zastosowanie od dnia 19 kwietnia 2006 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto rozpatrywanego produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto rozpatrywanego produktu
1701 11 10 (1)	35,66	0,59
1701 11 90 (1)	35,66	4,21
1701 12 10 (1)	35,66	0,45
1701 12 90 (1)	35,66	3,91
1701 91 00 (2)	39,39	5,65
1701 99 10 (2)	39,39	2,52
1701 99 90 (2)	39,39	2,52
1702 90 99 (3)	0,39	0,29

(1) Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt II rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 (Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1).
(2) Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt I rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.
(3) Ustalenie dla 1 % zawartości sacharozy.

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 30 marca 2006 r.

ustanawiająca Grupę Ekspertów ds. Europejskich Rynków Papierów Wartościowych w celu świadczenia doradztwa prawno-ekonomicznego w sprawie stosowania dyrektyw UE dotyczących papierów wartościowych

(2006/288/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Podstawą funkcjonowania nowoczesnej gospodarki są w pełni zintegrowane i wydajne rynki finansowe. Pełne utworzenie jednolitego rynku w zakresie usług finansowych stanowi zatem zasadniczą część lizbońskiego procesu reform ekonomicznych i ma istotne znaczenie dla konkurencyjności UE na świecie.

(2) Biała księga w sprawie polityki w zakresie usług finansowych na lata 2005–2010 („biała księga") [1] przedstawia priorytety Komisji Europejskiej w zakresie polityki usług finansowych do 2010 r. Jednym z celów polityki usług finansowych prowadzonej przez Komisję jest wdrażanie i egzekwowanie istniejącego prawodawstwa, jego ciągła ocena, a także bardziej rygorystyczna realizacja programu lepszych uregulowań prawnych.

(3) Biała księga określa różne praktyczne etapy konieczne dla lepszego zrozumienia, jak w praktyce wygląda stosowanie prawa Wspólnoty, a także rzeczywistego zapewniania poziomu spójności prawnej potrzebnego rynkom zgodnie z programem lepszych uregulowań prawnych realizowanym przez Komisję. Ponieważ pierwsza sektorowa kontrola spójności obejmie sektor papierów wartościowych, zdecydowano o powołaniu grupy osób zawodowo związanych z rynkami papierów wartościowych oraz ekspertów w celu wspierania Komisji w zakresie analizy głównych problemów tego sektora. Zadanie to obejmuje z konieczności badanie transpozycji i stosowania prawa wspólnotowego na poziomie krajowym w celu lepszego zrozumienia, jak w praktyce wygląda stosowanie prawa wspólnotowego, a także zapewnianie poziomu spójności prawnej, jaki jest potrzebny w kontekście transgranicznych usług inwestycyjnych oraz rynków papierów wartościowych.

(4) Oprócz porad specjalistów w sprawach związanych z oceną prawną dyrektyw UE dotyczących papierów wartościowych Komisja za istotne uważa otrzymywanie analiz sporządzonych przez grupę ekspertów dotyczących wpływu ekonomicznego dyrektyw UE, a także ich wdrażania w praktyce i stosowania w poszczególnych państwach członkowskich. W związku z powyższym grupa będzie również wspierać Komisję w przygotowaniu sprawozdań w sprawie stosowania różnych przepisów dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych, zmieniającej dyrektywy Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG, i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/22/EWG [2], dyrektywy 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniającej dyrektywę 2001/34/WE [3], dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) [4] oraz dyrektywy 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery

[1] Biała księga w sprawie polityki w zakresie usług finansowych na lata 2005–2010, COM(2005) 629 wersja ostateczna z dnia 1 grudnia 2005 r.

[2] Dz.U. L 145 z 30.4.2004, str. 1.
[3] Dz.U. L 345 z 31.12.2003, str. 64.
[4] Dz.U. L 96 z 12.4.2003, str. 16.

wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym, i zmieniającej dyrektywę 2001/34/WE [1]. Na wniosek Komisji grupa ekspertów będzie również świadczyć porady o charakterze technicznym dotyczące aktualnie ważnych kwestii w zakresie unijnych rynków papierów wartościowych, takich jak agencje ratingowe czy analitycy finansowi.

(5) W skład grupy ekspertów powinny wejść osoby posiadające specjalistyczną wiedzę prawną lub bezpośrednie doświadczenie handlowe w dziedzinach objętych mandatem. Należy przewidzieć możliwość udziału ekspertów lub obserwatorów z innych grup ekspertów lub stowarzyszeń konsumentów/inwestorów.

(6) Niniejsza decyzja stanowi realizację wyrażonego w białej księdze zobowiązania Komisji dotyczącego utworzenia grupy ekspertów, a także określa procedury wyboru członków tej grupy i metody jej działania.

(7) Biorąc pod uwagę fakt, że czas działalności grupy ekspertów powinien być ograniczony, grupa ekspertów rozpocznie działalność w 2006 r. i będzie ją prowadzić do końca 2009 r., chyba że Komisja postanowi przedłużyć jej mandat,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym Komisja ustanawia Grupę Ekspertów ds. Europejskich Rynków Papierów Wartościowych, zwaną dalej „grupą".

Artykuł 2

Zadanie

Grupa:

— doradza Komisji w zakresie prowadzonej przez nią analizy spójności ram prawnych UE oraz, w stosownych przypadkach, wdrażania przepisów do prawa krajowego, przeprowadzając sektorowe kontrole spójności dyrektyw UE dotyczących papierów wartościowych poprzez badanie odpowiednich przepisów – z perspektywy podmiotów, których dotyczą regulacje rynków papierów wartościowych, oraz użytkowników tych rynków – w celu identyfikacji przypadków niepewności prawnej w przepisach legislacyjnych, które niekorzystnie wpływają na działanie tych rynków;

— wspiera Komisję poradami, które zostaną wykorzystane w sprawozdaniach w sprawie stosowania różnych przepisów dyrektywy 2004/39/WE, dyrektywy 2003/71/WE, dyrektywy 2004/109/WE oraz dyrektywy 2003/6/WE. Doradztwo grupy będzie również obejmować analizę wpływu ekonomicznego tych dyrektyw;

— na wniosek Komisji świadczy porady o charakterze technicznym dotyczące aktualnie ważnych kwestii w zakresie unijnych rynków papierów wartościowych, takich jak agencje ratingowe czy analitycy finansowi; w odniesieniu do agencji ratingowych Komisja zamierza śledzić rozwój opinii uczestników rynku, a przede wszystkim tych dokonujących zakupu złożonych instrumentów finansowych, zwracając się do grupy o poradę w kwestiach specjalnych związanych z funkcjonowaniem agencji ratingowych; w kwestii analityków finansowych grupa może zostać poproszona o wyrażenie opinii na temat adekwatności istniejących wymogów prawnych.

Grupa regularnie składa Komisji sprawozdania podsumowujące jej analizy i porady. Porady grupy nie są dla Komisji wiążące i pozostają one bez uszczerbku dla porad dostarczonych Komisji przez inne grupy ekspertów w zakresie objętym mandatem przedmiotowej grupy. Grupa zapewnia stosowną koordynację działań z wyżej wspomnianymi innymi grupami ekspertów Komisji w celu uniknięcia powielania działań.

Artykuł 3

Skład i powoływanie

1. W skład grupy wchodzi nie więcej niż 20 członków.

2. Członków grupy powołuje Komisja na podstawie wniosków nadesłanych w odpowiedzi na zaproszenie do składania wstępnych ofert skierowane do wysoko wyspecjalizowanych ekspertów posiadających praktyczne doświadczenie, działających w środowiskach biznesowych, akademickich i społeczeństwa obywatelskiego, w tym przedstawiciele konsumentów lub inwestorów związani z usługami inwestycyjnymi oraz sektorem papierów wartościowych.

3. Komisja ocenia kwalifikacje każdego eksperta, który odpowiedział na zaproszenie do składania wstępnych ofert, zgodnie z następującymi kryteriami:

— udokumentowana wiedza specjalistyczna oraz najświeższe doświadczenie praktyczne, w tym na poziomie europejskim lub międzynarodowym, w obszarach istotnych w kontekście usług inwestycyjnych oraz sektora papierów wartościowych i/lub w zakresie wpływu dyrektyw UE dotyczących papierów wartościowych na te obszary;

— zdolność każdego eksperta do kształtowania opinii podmiotów gospodarczych, środowiska akademickiego i społeczeństwa obywatelskiego w kwestiach objętych mandatem grupy;

[1] Dz.U. L 390 z 31.12.2004, str. 38.

— do odpowiedzi na zaproszenie należy załączyć dokumenty wykazujące, że dany ekspert spełnia wyżej wymienione warunki;

— poszczególni eksperci powinni także płynnie posługiwać się językiem powszechnie stosowanym w sferze finansów na poziomie, który pozwoli im brać udział w dyskusjach oraz sporządzać sprawozdania w tym języku.

4. Dokonując wyboru ekspertów, Komisja uwzględnia także potrzebę specjalistycznej wiedzy obejmującej wszystkie istotne funkcje i produkty w sektorze papierów wartościowych.

Ponadto na podstawie otrzymanych zgłoszeń Komisja w najwyższym możliwym stopniu zapewnia szeroką reprezentację geograficzną w grupie, w której składzie znajdą się eksperci posiadający bezpośrednią wiedzę na temat szerokiego zakresu rynków UE, w tym rynków krajowych.

5. Obowiązują następujące przepisy:

— członkowie są powoływani osobiście, bez możliwości zastępstwa podczas obrad grupy; doradzając Komisji, muszą zachować pełną niezależność od wszelkich powiązań zawodowych lub innych wpływów zewnętrznych;

— członkowie są powoływani na odnawialną dwuletnią kadencję;

— od członków oczekuje się aktywnego udziału w spotkaniach grupy oraz w przynajmniej jednej z podgrup, o których mowa w art. 4 ust. 2;

— Komisja może zastąpić członków, którzy przestają być zdolni do efektywnego udziału w obradach grupy, którzy składają dymisję lub nie przestrzegają warunków określonych w niniejszym artykule lub art. 287 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, na pozostały czas ich mandatu;

— nazwiska członków wyznaczonych przez Komisję zostaną opublikowane na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Rynku Wewnętrznego i Usług. Nazwiska członków są gromadzone, przetwarzane i publikowane zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych [1].

Artykuł 4

Zasady działania

1. Komisja organizuje spotkania grupy i przewodniczy im. Grupa spotyka się cztery razy do roku na sesji plenarnej oraz kilka razy na spotkaniach w podgrupach.

2. Komisja może powołać jedną lub więcej podgrup w celu zbadania konkretnych kwestii i określenia ich zakresu; podgrupy są rozwiązywane zaraz po wypełnieniu powierzonych im zadań specjalnych.

3. Komisja opracowuje program prac na każdy rok kalendarzowy. Program powinien określać tematy do przedyskutowania przez grupę lub jedną z podgrup, a także harmonogram dyskusji na temat projektu sprawozdań podczas sesji plenarnych grupy. Doradztwo i analiza grupy umożliwią Komisji dokonanie wymaganej oceny.

4. Komisja może zwrócić się do ekspertów lub obserwatorów posiadających określone kompetencje w dziedzinie, którą zajmuje się grupa, o wzięcie udziału w obradach grupy lub podgrupy, jeżeli ich udział jest przydatny lub konieczny. Przepis ten można wykorzystać w celu zaproszenia ekspertów z innych grup ekspertów Komisji lub obserwatora (obserwatorów) ze stowarzyszeń reprezentujących konsumentów lub inwestorów.

5. Ekspert lub obserwator nie może ujawniać informacji zdobytych w trakcie udziału w obradach grupy lub podgrupy, jeśli Komisja zakwalifikuje je jako poufne.

6. Spotkania grupy i podgrup odbywają się zwykle w pomieszczeniach Komisji zgodnie z określonymi przez Komisję procedurami i harmonogramem. Komisja zapewnia obsługę sekretariatu.

7. Grupa przyjmuje swój regulamin wewnętrzny na podstawie projektu przedstawionego przez Komisję.

[1] Dz.U. L 8 z 12.1.2001, str. 1.

8. Komisja publikuje na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Rynku Wewnętrznego i Usług wnioski i sprawozdania grupy, a także streszczenia ze spotkań grupy lub podgrup, w języku, w którym dany dokument został sporządzony.

Artykuł 5

Koszty spotkań

1. Komisja zwraca koszty podróży i pobytu ponoszone przez członków w związku z działalnością grupy zgodnie z przepisami obowiązującymi w Komisji. Członkowie grupy nie są wynagradzani za pełnienie swoich funkcji.

2. Koszty posiedzeń są refundowane w granicach środków przyznanych danemu departamentowi w ramach rocznej procedury przydziału zasobów.

Artykuł 6

Wejście w życie

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Obowiązuje do końca 2009 r., chyba że przed tym terminem Komisja zdecyduje przedłużyć mandat grupy lub dowolnej podgrupy, która zostanie ustanowiona w tym czasie.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2006 r.

W imieniu Komisji

Charlie McCREEVY

Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI

z dnia 12 kwietnia 2006 r.

zmieniająca decyzję 1999/659/WE ustalającą indykatywny podział środków między państwa członkowskie w ramach Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej związanych z rozwojem obszarów wiejskich na okres 2000–2006

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 1542)

(Jedynie teksty w językach angielskim, duńskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, holenderskim, niemieckim, portugalskim, szwedzkim i włoskim są autentyczne)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/289/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) [1], w szczególności jego art. 46 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzją 1999/659/WE [2] Komisja dokonała wstępnego podziału między państwa członkowskie środków na rozwój obszarów wiejskich, współfinansowanych w ramach Sekcji Gwarancji EFOGR w okresie 2000–2006.

(2) Trzeci akapit art. 1 decyzji 1999/659/WE ogranicza maksymalną kwotę uprawnioną w ramach EFOGR za okres 16 października do 31 grudnia 2006 r. Wobec zastosowania środków przejściowych określonych w art. 39 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej [3] zapis ten nie ma już zastosowania.

(3) Zgodnie z art. 46 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, wstępny podział jest dostosowywany na podstawie rzeczywistych wydatków oraz zweryfikowanych prognoz wydatków przedkładanych przez państwa członkowskie, z uwzględnieniem celów programu.

(4) Zgodnie z art. 57 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 817/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. wprowadzającego szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) [4], Komisja dostosowuje wstępny podział pomiędzy państwa członkowskie, ustalony decyzją 1999/659/WE, w terminie dwóch miesięcy od przyjęcia budżetu na dany rok budżetowy.

(5) Wstępny podział środków musi zostać dostosowany z uwzględnieniem finansowej realizacji zadań przez państwa członkowskie w latach 2000–2005 oraz zweryfikowanych prognoz na rok 2006 złożonych przed dniem 1 października 2005 r. Zgodnie z zapisami art. 55 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Komisji (WE) nr 817/2004, prognozy wydatków na 2006 r. wskazują, że środki budżetowe na 2006 r. nie zostaną wykorzystane. Zgodnie z art. 46 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, Komisja przydzieli niewykorzystane fundusze państwom członkowskim, które prognozują pełne wykorzystanie środków finansowych w okresie programowania 2000–2006 zgodnie z kluczem wstępnego podziału określonym w decyzji 1999/659/WE.

(6) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 [5] stwierdza, że kwoty wynikające z modulacji będą dostępne jako dodatkowe wsparcie wspólnotowe dla działań w ramach programu rozwoju obszarów wiejskich finansowanego przez Sekcję Gwarancji EFOGR, określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1257/1999.

---

[1] Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 80. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2223/2004 (Dz.U. L 379 z 24.12.2004, str. 1).

[2] Dz.U. L 259 z 6.10.1999, str. 27. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2005/361/WE (Dz.U. L 118 z 5.5.2005, str. 35).

[3] Dz.U. L 209 z 11.8.2005, str. 1.

[4] Dz.U. L 153 z 30.4.2004, str. 31. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1360/2005 (Dz.U L 214 z 19.8.2005, str. 55).

[5] Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2183/2005 (Dz.U. L 347 z 30.12.2005, str. 56).

(7) Decyzją Komisji C(2005) 5314 z dnia 19 grudnia 2005 r. [1], kwoty wynikające z modulacji zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 zostały przydzielone państwom członkowskim. Przydzielone kwoty muszą zostać dodane do kwot rozdzielonych między państwa członkowskie za rok budżetowy 2006, zgodnie z ustaleniami decyzji 1999/659/WE.

(8) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 1999/659/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 1999/659/WE wprowadza się następujące zmiany:

a) W art. 1 skreśla się akapit trzeci.

b) Załącznik zastępuje się tekstem znajdującym się w Załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Belgii, Królestwa Danii, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Irlandii, Republiki Włoskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Królestwa Niderlandów, Republiki Austrii, Republiki Portugalskiej, Republiki Finlandii, Królestwa Szwecji oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 kwietnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

[1] Decyzja skorygowana decyzją C(2006) 311.

ZAŁĄCZNIK

Wsparcie rozwoju obszarów wiejskich w ramach sekcji gwarancji EFOGR (2000–2006)

	2000	2001	2002	2003	2004	2005 (*)	2006				Ogółem w okresie (przydziały skorygowane bez modulacji)	Ogółem fundusz „Berlin”	Ogółem w okresie (przydziały skorygowane z modulacją)
	Zrealizowane wydatki						Wstępny przydział	Prognoza (**)	Skorygowany przydział (bez modulacji)	Skorygowany przydział (z modulacją) (***)			
Belgia	25,9	31,7	47,9	46,2	49,1	56,1	54,3	67,8	67,8	75,9	324,7	379,0	332,8
Dania	34,2	35,4	49,7	45,9	44,3	46,2	63,9	57,7	57,7	74,4	313,4	348,8	330,1
Niemcy	683,0	708,1	730,6	799,1	799,9	803,8	781,3	784,1	835,4	940,6	5 359,9	5 308,6	5 465,1
Grecja	146,8	75,5	160,3	136,4	125,6	157,3	178,1	191,5	201,1	228,5	1 003,0	993,4	1 030,4
Hiszpania	395,3	539,8	448,5	500,1	512,0	533,9	542,6	551,4	585,2	692,2	3 514,8	3 481,0	3 621,8
Francja	474,1	609,5	678,5	832,3	839,2	879,5	1 105,3	1 048,5	1 048,5	1 197,0	5 361,6	5 763,4	5 510,1
Irlandia	344,4	326,6	333,0	341,0	350,0	357,5	337,3	336,4	359,8	378,4	2 412,3	2 388,9	2 430,9
Włochy	755,6	658,7	649,9	652,5	635,1	679,8	474,0	480,7	524,3	592,6	4 555,9	4 512,3	4 624,2
Luksemburg	6,7	9,6	12,8	16,8	16,2	16,0	13,9	12,9	13,9	14,5	92,0	91,0	92,6
Niderlandy	59,8	54,8	48,9	69,4	67,6	63,5	48,5	53,0	57,1	71,1	421,1	417,0	435,1
Austria	459,0	453,2	440,4	458,1	468,7	479,1	450,0	449,6	480,5	500,1	3 239,0	3 208,1	3 258,6
Portugalia	132,1	197,8	167,7	153,1	193,9	178,9	254,1	229,2	229,2	252,1	1 252,7	1 516,8	1 275,6
Finlandia	332,5	326,7	320,1	337,0	329,7	336,9	219,9	216,4	237,9	247,8	2 220,8	2 199,3	2 230,7
Szwecja	175,6	150,8	163,1	165,8	163,8	170,7	140,2	140,1	150,9	164,2	1 140,7	1 129,9	1 154,0
Zjednoczone Królestwo	151,2	180,5	162,3	148,7	156,0	155,6	188,6	202,8	213,9	288,8	1 168,2	1 168,0	1 243,1
nie przydzielono							*167,8*						
suma	4 176,2	4 358,7	4 413,7	4 702,4	4 751,1	4 914,8	5 019,8	4 822,1	5 063,2	5 718,2	32 380,1	32 905,5	33 035,1
							43,4	przeniesienie					
							5 063,2						

(*) Dane dotyczące wydatków w 2005 r. przed rozliczeniem finansowym rachunków.
(**) Maksymalna kwota kwalifikowana przy zastosowaniu art. 55 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 817/2004.
(***) Przydział obejmujący redystrybucję 197,7 mln EUR (dostępna nadwyżka po redystrybucji do 100 % pułapu „berlińskiego”) + 43,4 mln EUR z przeniesienia + 655 mln EUR z modulacji na podstawie art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 18 kwietnia 2006 r.

zmieniająca decyzję 2003/467/WE w odniesieniu do uznania niektórych regionów we Włoszech za oficjalnie wolne od gruźlicy bydła i enzootycznej białaczki bydła oraz uznania Słowacji za oficjalnie wolną od enzootycznej białaczki bydła

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 1551)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/290/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy bydłem i trzodą chlewną [1], w szczególności jej załącznik A część I pkt 4 i załącznik D część I ppkt E,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa 64/432/EWG stanowi, że państwa członkowskie bądź ich części lub regiony mogą być uznane za oficjalnie wolne od gruźlicy, brucelozy i enzootycznej białaczki bydła w odniesieniu do stad bydła pod warunkiem, że spełniają one niektóre warunki ustanowione w tej dyrektywie.

(2) Wykazy regionów państw członkowskich uznanych za wolne od gruźlicy bydła, brucelozy bydła i enzootycznej białaczki bydła są wyszczególnione w decyzji Komisji 2003/467/WE z dnia 23 czerwca 2003 r. przyznającej status bydła urzędowo uznanego za wolne od gruźlicy, brucelozy i enzootycznej białaczki bydła w odniesieniu do stad bydła w niektórych państwach członkowskich i regionach państw członkowskich [2].

(3) W odniesieniu do regionu Friuli-Wenecja Julijska Włochy przedłożyły Komisji dokumentację wskazującą na zgodność z odpowiednimi warunkami przewidzianymi w dyrektywie 64/432/EWG w celu uznania tego regionu za oficjalnie wolny od enzootycznej białaczki bydła w odniesieniu do stad bydła.

(4) W odniesieniu do regionu Molise Włochy przedłożyły również Komisji dokumentację wskazującą na zgodność z odpowiednimi warunkami przewidzianymi w dyrektywie 64/432/EWG w celu uznania tego regionu za oficjalnie wolny od enzootycznej białaczki bydła w odniesieniu do stad bydła.

(5) W odniesieniu do swojego terytorium Słowacja przedłożyła Komisji również dokumentację wskazującą na zgodność z odpowiednimi warunkami przewidzianymi w dyrektywie 64/432/EWG, aby całe terytorium Słowacji mogło być uznane za oficjalnie wolne od enzootycznej białaczki bydła.

(6) Po dokonaniu oceny dokumentacji przedłożonej przez Włochy, regiony Friuli-Wenecja Julijska i Molise powinny zostać uznane za oficjalnie wolne odpowiednio od gruźlicy bydła i enzootycznej białaczki bydła.

(7) Po dokonaniu oceny dokumentacji przedłożonej przez Słowację, całe terytorium tego państwa członkowskiego powinno zostać uznane za oficjalnie wolne od enzootycznej białaczki bydła.

(8) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2003/467/WE.

(9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załącznikach I i III do decyzji 2003/467/WE wprowadza się zmiany zgodnie z Załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 kwietnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

---

[1] Dz.U. 121 z 29.7.1964, str. 1977/64. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1/2005 (Dz.U. L 3 z 5.1.2005, str. 1).

[2] Dz.U. L 156 z 25.6.2003, str. 74. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2006/169/WE (Dz.U. L 57 z 28.2.2006, str. 35).

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach I i III do decyzji 2003/467/WE wprowadza się następujące zmiany:

1. W załączniku I, rozdział 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„ROZDZIAŁ 2

Regiony państw członkowskich oficjalnie wolne od gruźlicy

We Włoszech:

— region Abruzja: prowincja Pescara

— region Friuli-Wenecja Julijska

— region Lombardia: prowincje Bergamo, Como, Lecco, Sondrio

— region Marche: prowincja Ascoli Piceno

— region Toskania: prowincje Grossetto, Prato

— region Trydent-Górna Adyga: prowincje Bolzano, Trento".

2. W załączniku III, rozdział 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„ROZDZIAŁ 1

Państwa członkowskie oficjalnie wolne od enzootycznej białaczki bydła

Kod ISO	Państwo członkowskie
BE	Belgia
CZ	Republika Czeska
DK	Dania
DE	Niemcy
ES	Hiszpania
FR	Francja
IE	Irlandia
CY	Cypr
LU	Luksemburg
NL	Niderlandy
AT	Austria
SI	Słowenia
SK	Słowacja
FI	Finlandia
SE	Szwecja
UK	Zjednoczone Królestwo".

3. W załączniku III, rozdział 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„ROZDZIAŁ 2

Regiony państw członkowskich oficjalnie wolne od enzootycznej białaczki bydła

We Włoszech:

— region Abruzja: prowincja Pescara

— region Emilia-Romagna: prowincje Bologna, Ferrara, Forli-Cesena, Modena, Parma, Piacenza, Ravenna, Reggio Emilia, Rimini

— region Friuli-Wenecja Julijska

— region Lazio: prowincje Frosinone, Rieti

— region Liguria: prowincja Imperia

— region Lombardia: prowincje Bergamo, Brescia, Como, Cremona, Lecco, Lodi, Mantova, Milano, Pavia, Sondrio, Varese

— region Marche: prowincje Ancona, Ascoli Piceno, Macerata, Pesaro

— region Molise

— region Piemont: prowincje Alessandria, Asti, Biella, Cuneo, Novara, Torino, Verbania, Vercelli

— region Toskania: prowincje Arezzo, Firenze, Grosseto, Livorno, Lucca, Massa-Carrara, Pisa, Pistoia, Prato, Siena

— region Trydent-Górna Adyga: prowincje Bolzano, Trento

— region Umbria: prowincje Perugia, Terni

— Regione Val D'Aosta: prowincja Aosta".